

Portrete în alb-negru

BIOGRAFII ALE UNOR OAMENI AI
CURAJULUI, CREDINȚEI ȘI PERSEVERENȚEI

VOLUMUL 2

VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE
BUCUREȘTI - 2012

© 2012 – Editura Viață și Sănătate, București, România
Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții.

Autori: Alina Kartman, Laura Pârlog, Ionuț Stănică, Brândușa Ciorbă-Ciobanu, Cristina Piscică, Alina Savu Mîndreanu, Alice Jianu, Raluca Ștefan, Cristina Neagu.

Tehnoredactare: George Toncu

Copertă: Sergiu Popa

Cărțile Editurii Viață și Sănătate pot fi achiziționate prin
rețeaua națională de librării Sola Scriptura
www.viataसानatate.ro/librarii

Pentru comenzi prin poștă sau agenți de vânzare:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viataसानatate.ro

www.viataसानatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

**Portrete în alb-negru ale unor oameni ai curajului,
creдинței și perseverenței.** – București: Casa de Editură Viață
și Sănătate, 2012

2 vol.

ISBN 978-973-101-471-5

Vol. 2 – 2012 – ISBN 978-973-101-558-3

2(100):929

Cuprins

Introducere.....	5
Nick Vujicic.....	9
Lev Nicolaevici Tolstoi	19
Hudson Taylor	37
Leon Dănăilă	63
Nelson Mandela	77
Mohandas Karamchand Gandhi	87
Sojourner Truth	103
Charles Grandison Finney	119
Nicolae Steinhardt	133

INTRODUCERE

Despre Johnny Appleseed se spune, mai în glumă, mai în serios, că ar fi revoluționat economia Americii secolului al XVII-lea. A devenit unul dintre personajele legendare, multe dintre poveștile și întâmplările din folclor fiind legate de acest personaj. John Chapman, pe numele său adevărat, s-a născut într-o perioadă dificilă pentru poporul său. Este vorba de perioada de început a Americii, la un secol după masivele imigrări ca urmare a marilor descoperiri geografice. În acea vreme, America era la începuturile dezvoltării și în mare parte populația suferea de o sărăcie cumplită. Acest lucru se întâmpla chiar la începuturile „gold rush” (goana după aur), atunci când mulți oameni își vindeau bunurile personale, visând la câștiguri imense.

Johnny Appleseed nu s-a numărat printre cei preocupați de această goană deșartă. Ilustrațiile din acea perioadă îl înfățișează îmbrăcat foarte modest, având o atitudine umilă și, mai ales, împrăștiind semințe de mere pe suprafața pământului. De aici și porecla de Johnny Appleseed (Semințe de măr).

Văzând sărăcia prin care treceau cei apropiați lui, a luat hotărârea să facă ceva. Astfel, a început să colecteze semințe de măr de oriunde putea. Se spune că avea o slăbiciune pentru morile de vânt, unde merele erau măcinate, deseori fiind surprins culegând semințele aruncate. Planul lui era acela de a-i învăța pe oameni că există și alte surse de câștig.

De fiecare dată când Johnny ajungea într-un oraș și ținea o predică, le oferea ascultătorilor semințe de mere, învățându-i să le cultive. Deseori, revenea în locurile în care plantase pomi pentru a-i îngriji. Fie că stătea de vorbă cu copiii sau adulți, Johnny era pregătit să le ofere semințe de mere. Curând, oamenii s-au obișnuit să cultive meri, răspândind, la rândul lor, această idee. În scurt timp, statele Ohio, Illinois și Indiana au devenit adevărate livezi de meri, oamenii de acolo fiind cunoscuți pentru modurile ingenioase în care se foloseau de fructele acestora.

Povestea lui Appleseed devine cu adevărat interesantă dacă ne gândim la un alt aspect. De multe ori auzim despre oameni importanți care au reușit să schimbe lumea. Se fac interviuri, reportaje, se scriu articole sau cărți despre aceste persoane. În ochii lumii, par niște ființe extraordinare, un fel de îngeri sau supereroi. Când, de fapt, aceste personalități sunt oameni ca mine și ca tine, dar care au un numitor comun: și-au sacrificat propriile interese pentru binele altora. Ba mai mult, impactul lor nu s-a încheiat cu fapta bună, ci, odată cu răspândirea veștii despre ei, au reușit să inspire, la rândul lor, alte și alte persoane. Este adevărat. Întrebați pe orice om influent dacă a avut un anumit model care l-a inspirat și îți va răspunde că da, fie că este vorba despre Nelson Mandela, despre Gandhi sau Steinhardt.

Totuși biografiile din această carte nu se limitează doar la acești oameni. Veți găsi aici și biografiile unor personaje mai puțin populare, despre a căror viață nu s-a cunoscut foarte mult sau al căror impact a fost subestimat. Unul dintre aceste personaje este chiar Sojourner Truth, curajoasa femeie de culoare care a luptat pentru drepturile femeilor din America. Încă un lucru care merită să fie subliniat este faptul că am dorit ca biografiile să fie pe gustul celor cu inimi tinere, de aceea au fost scrise chiar de tineri.

Trăim într-o lume în care avem nevoie de supereroi și îngeri, avem nevoie de un Johnny Appleseed care să răspândească semințele de mere, avem nevoie de tineri care să-și dorească o schimbare. Așa cum semințele lui Johnny s-au răspândit în toată America și au dat naștere unor livezi de meri, sper ca aceste biografii să inspire cât mai multe persoane care să fie gata să „scuture” lumea suficient de tare pentru a o schimba.

Lavinia-Ersilia Gedő

NICK VUJICIC

Miracolul care te poate face complet

Când Dumnezeu nu-i oferă cuiva miracolul pentru care s-a rugat, El este gata să-i ofere un miracol diferit de cel așteptat. Aceasta este filosofia de viață a lui Nick Vujicic.

Nicholas James Vujicic (pronunțat „Vuicici”) sau Nick, așa cum l-a cunoscut o lume întreagă, s-a născut pe 4 decembrie 1982, în orașul australian Brisbane. Venirea lui pe lume i-a zguduit, pur și simplu, pe mama lui, asistenta medicală Dushka, și pe soțul ei, pastorul Boris Vujicic. Imediat după naștere, când asistenta din maternitate i-a adus copilul, mama, devastată, a implorat-o să îl ia de lângă ea. Creștini devotați toată viața lor, Dushka și Boris Vujicic nu puteau decât să se întrebe de ce a îngăduit Dumnezeu să li se întâmple ceva atât de rău.

Nimeni nu știa și nu îi avertizase că micuțul pe care îl așteptaseră cu sufletul la gură se va naște fără niciunul dintre cele patru membre. Ca urmare a unei malformații congenitale, Nick Vujicic s-a născut fără brațe (de la nivelul umărului) și fără picioare (dezvoltând două picioare mici, dintre care doar unul cu două degete). Diagnosticul medicilor a dat un nume groazei părinților, dar le-a dat și o ușoară consolare. Nick suferea de o boală rară: *tetra-amelia*, însă dezvoltarea lui psihică nu avea să fie afectată.

Nick este unul dintre puținii supraviețuitori ai celor care au acest sindrom, alături de Hirotada Ototake, autor și jurnalist sportiv din Japonia.¹ Uneori, bolnavii de tetra-amelia suferă și de malformații ale feței, ale craniului sau ale organelor de reproducere, totul ca urmare a unei mutații a genei numite WNT3. Fiindcă sindromul tetra-amelia este deseori asociat cu subdezvoltarea plămânilor, care face respirația dificilă sau chiar imposibilă, cei mai mulți copii născuți cu această boală mor la scurt timp de la venirea lor pe lume.

Întrebări necruțătoare

Privind la mogâldeța care nu realiza încă ce se întâmplă, părinții lui Nick erau asaltați de întrebări necruțătoare. Va reuși fiul lor să aibă o viață normală? Ce va putea să facă sau ce va putea să devină o persoană care suferă de un handicap atât de sever? În momentele acelea, nimeni din jurul băiețelului fără brațe și fără picioare nu își putea închipui că el va ajunge într-o zi să inspire mulțimi de oameni cu perseverența și curajul său neabătute.

Monștrii din copilărie

În copilărie, Nick a avut de dus lupte grele, fiind nevoit să înfrunte nu doar provocările pe care le înfruntă și alți copii (ironii din partea celorlalți copii, o imagine slabă de sine), ci și depresia, și singurătatea. Când a crescut suficient cât să conștientizeze că este diferit, a început să fie urmărit obsesiv de gândul că el nu este ca ceilalți copii, care au mâini și picioare. La o vârstă la care cea mai mare problemă a băiețelilor este să aleagă dacă să se joace cu mașinuța verde sau cu cea roșie, Nick era frământat să înțeleagă dacă viața lui are vreun rost și, dacă da, care ar putea fi acesta.

Bătălia, prea dură pentru un copil, a fost cât pe ce să îlucidă. La 8 ani, Nick ajunsese să își pună problema sinuciderii, gândindu-se la toate lucrurile pe care nu le va putea face toată viața. Părinții lui au fost cei care s-au străduit să îl țină pe linia de plutire. S-au ambiționat să îl trimită la o

școală normală (deși, la vremea aceea, copiii cu dizabilități nu aveau voie să frecventeze cursurile împreună cu copiii sănătoși) și chiar l-au impulsionat să învețe să scrie, construindu-i un dispozitiv de ținut creionul, lipit de unul dintre cele două degete de la ciotul care-i ține loc de picior stâng.

După ce legea care îi interzicea (din cauza handicapului fizic) să se înscrie la cursurile unei școli normale a fost abrogată, Nick a fost printre primii copii cu handicap sever care au mers la școală. Nu și-a putut însă sărbători victoria. Ironizat constant de colegii de școală, el a intrat într-o depresie puternică.

„Pentru mine”, mărturisea Nick într-un interviu, „cea mai dificilă perioadă a fost copilăria, când mergeam la școală și mă tachinam colegii. Mă întrebam ce fel de viață voi trăi, dacă voi fi o povară pentru părinți, dacă voi putea merge la o universitate, dacă voi avea o slujbă și dacă mă voi căsători. Mă gândeam că nu m-aș putea însura. Cine ar vrea un soț fără mâini și fără picioare? Și, chiar dacă m-aș însura, cum mi-aș ține de mână soția? Cum aș dansa cu mireasa mea în seara nunții?”

La 10 ani, a încercat să se înece. S-a oprit, după cum povestește chiar el, din dragoste pentru părinții lui. Aceeași dragoste l-a ajutat să își păstreze credința și să accepte că, deși Dumnezeu căruia I se ruga să facă un miracol și să îi crească brațe și picioare îl iubea, El nu avea să îi ofere miracolul pe care I-l ceruse.

Schimbarea miraculoasă

Adolescent fiind, Nick a înțeles că Dumnezeu i-ar putea oferi, în schimb, un alt miracol. Pe la 15 ani, mama lui i-a arătat un articol de ziar care relata povestea unui om cu un handicap fizic sever. Tânărul a fost fascinat atunci de un gând care avea să îi schimbe radical atitudinea: mai sunt și alte persoane în situația lui, nu este singurul care are de luptat cu dizabilitățile.

Un alt moment revelator, după cum povestea chiar Nick într-o conferință, a fost atunci când, citind în Evanghelia după Ioan despre istoria orbului din naștere vindecat de Isus, a realizat că răspunsul oferit de Hristos

celor care Îl întrebau de ce a trebuit ca orbul să se nască fără vedere ar putea să fie un răspuns și pentru viața lui. Isus spusese că omul s-a născut orb pentru ca puterea lui Dumnezeu să fie descoperită în viața lui. „Isus i-a vindecat ochii orbului. Dar ce I-am spus eu lui Dumnezeu a fost: «Nu știu care este planul Tău, dar am încredere în Tine. Nu am nevoie de Tine doar pentru brațe și picioare. Eu am nevoie de pace. Am nevoie de iertare, am nevoie de un scop»”, mărturisirea Nick într-una dintre conferințele sale motivaționale. Dumnezeu îi pregătise un scop deosebit în viață, tocmai folosindu-se de starea în care se afla.

Cu o nouă atitudine, Nick a început să își organizeze viața cu atâta perseverență, încât, adolescent fiind, ajunsese să facă aproape orice poate face un om cu un corp complet: să scrie, să tasteze la computer, să cânte la tobe, să se spele pe dinți, să se pieptene și să se bărbierească singur.

Atitudinea care se transformă în fapte

„Ar fi grozav dacă Dumnezeu mi-ar da mâini și picioare, însă, dacă îmi schimbă inima și mă folosește în acest fel, este în regulă și așa.” Cu o astfel de atitudine, Nick a reușit ca în clasa a VII-a să fie ales președintele comitetului de elevi din școala sa. Tot atunci a început să lucreze cu alți elevi pentru a strânge fonduri care să ajute organizațiile caritabile locale și să desfășoare campanii pentru persoanele cu dizabilități.

Înțelegând că experiența vieții lui ar putea fi o sursă de încurajare pentru cei din jurul lui, la 17 ani a început să țină prelegeri motivaționale în biserici și a înființat și ONG-ul „Viața fără membre”.

Cheia succesului

Nick descoperise un secret: „Felul în care îți vezi viața este prima cheie” a succesului. „Lumea se uită la mine și se gândește că un om fără membre are un potențial limitat și că nu va putea avea succesul de care se bucură alții. Serios? De ce? Doar pentru că nu am mâini și picioare nu înseamnă

că nu pot face afaceri sau că nu pot învăța contabilitate”, declara tânărul care, câțiva ani mai târziu, absolvea cursurile Universității Griffith, având dublă specializare în contabilitate și planificare financiară.

Schimbarea perspectivei poate fi ceea ce face diferența între o viață distrusă și una plină de succes. Cel puțin asta transmitea Nick în fiecare conferință. „Ne putem orienta gândurile spre ceea ce nu avem sau spre ceea ce avem”, spunea el, rezumând că „nu are rost să te plângi pentru ceea ce nu ai, ci să vezi ceea ce ai.”

După facultate, Nick s-a dedicat activității de conferențiar motivațional, inspirându-și audiența cu povestea propriei vieți. Așa se face că, în 2005, a fost nominalizat la Premiul „Tânărul Australian al Anului”. Până la 29 de ani, el a reușit să vorbească în fața a peste trei milioane de tineri din 25 de țări. Într-un interviu, Nick insista însă că nu discursul lui este ceea ce îi inspiră pe oameni, ci înfățișarea lui de om fericit. „Chiar și atunci când nu vorbesc, dacă urc pe scenă, oamenii mă văd zâmbind și mă întrebă cum de radiez”, mărturisea el.

Fii un miracol!

În cartea *Viața fără limite*, Nick îi avertiza pe cei care se gândesc că vor fi fericiți doar atunci când se vor căsători, vor avea serviciu, vor economisi bani sau vor avea mai mulți prieteni că aceste lucruri nu garantează fericirea. „Nu este vorba de ce e în afară. Ceea ce contează este să fii complet în interior”, spunea Vujicic. „Am văzut atâția oameni compleți pe dinafară, dar care nu cunosc adevărul. Acesta te eliberează, iar aceia pe care Fiul îi face liberi sunt cu adevărat liberi.”

La fiecare conferință la care a participat, Nick a vorbit deschis despre rolul vital pe care L-a avut Dumnezeu în modelarea și înnoirea vieții lui, cândva plină de amărăciune și chinuită de depresii. Și, adesea, în conferințele sale, Nick le spune celor din audiență că „Dumnezeu îi poate face un miracol pentru viețile altora. Îi poate face calea prin care oamenii să Îl cunoască pe Isus Hristos.”

Piedicile există doar în minte

„Am găsit scopul pentru existența mea și explicația circumstanțelor în care mă găsesc”, dezvăluia Nick într-una dintre conferințele sale motivaționale. „Există un scop pentru care treci prin foc”, spunea tânărul convins că succesul unui om stă în felul în care își vede viața și viitorul, iar piedicile există doar în mintea lui. „Nu știi ce poți obține până nu încerci să obții! Când eșuezi, încearcă din nou! Schimbă obstacolele în posibilități”, insista el.

Prin credința în Dumnezeu, căreia i-a atribuit meritul pentru schimbarea vieții sale și speranța lui, Nick a atins viețile a milioane de persoane doar spunându-și povestea vieții și încurajându-i pe cei care se simțeau slabi sau zdrobiți să aibă încredere în Domnul, care îi vindecă și îi eliberează.

Tânărul care și-a luat handicapul ca pe un dar de la Dumnezeu a fost invitat să țină discursuri în comunități religioase din întreaga lume, în anul 2008, el onorând o astfel de invitație și la Timișoara. Trei ani mai târziu, a vizitat și Bucureștiul pentru o conferință în cadrul Universității Româno-Americane.

Nu e vorba de atitudinea pozitivă

Aflat în România la o conferință organizată pentru un public în mare parte corporatist, Nick a ținut să precizeze totuși că nu mentalitatea optimistă este cea care l-a ajutat să se ridice deasupra condiției sale. „Mulți oameni îmi spun că am o atitudine pozitivă. Dar nu așa am trecut peste greutatea”, a spus el. Ceea ce a contat a fost să își cunoască menirea, dincolo de limitele finite ale vieții de pe pământul acesta: „Știind că sunt aici cu un scop, că nu sunt singur, că am speranță dincolo de această viață! E mai mult decât a fi optimist, pentru că există perioade în viață când ai și o atitudine negativă. Unii cred că ai nevoie doar de pozitivism, însă eu n-aș putea face asta. Dacă te duci azi la spital și vezi un copil care moare de cancer, nu-i poți spune să fie optimist. Nu va funcționa.”

Într-un efort de a-și exprima cât mai concis esența mesajului său, Nick spunea că știe „adevărul despre trei lucruri: valorile mele, scopul meu și destinul meu. Unii oamenii spun că tot ceea ce am eu este atitudinea pozitivă. Nu, nu cred că doar optimismul te ajută. Nu poți să gândești pozitiv când ești pe moarte, pentru că nu știi unde ajungi după moarte. Dar eu știu. Am încredere în Dumnezeu, știu că e cu mine. Iar acesta este marele meu secret.”

Referindu-se la aspectul practic al acestei filosofii de viață, tânărul mărturisea că se roagă în fiecare dimineață: „Doamne, dă-mi ceea ce am nevoie, Îți mulțumesc pentru ce îmi dai. Și Îl întreb cum vrea să Îi slujesc astăzi. Când ai Duhul Sfânt cu tine, trăiești cum trebuie. Asta e experiența mea. Însă fiecare comunică diferit cu Dumnezeu.”²

Miracolul căsătoriei

Nick părea să comunice cu Dumnezeu despre speranțe mărețe. „Abia aștept să fiu tată”, o speranță pe care tânărul a exprimat-o în numeroase interviuri. „O să ne putem îmbrățișa și juca, dar cred că ziua în care îmi voi conduce fica la altar va fi o zi nemaipomenită”, spunea adesea Nick.

Unora poate că li s-a părut o nebunie, altora, pur și simplu, idealism, însă visul lui Nick a devenit cu un pas mai realizabil în august 2010, când prietena lui, frumoasa Kanae Miyahara, i-a acceptat cererea în căsătorie. Despre acel moment, Nick a scris pe pagina lui de Facebook că este cel mai scump dar, după mântuire, pe care Dumnezeu i l-a oferit.

„Nu am nevoie de brațe ca să port inima unei femei”, obișnuia Nick să spună. Și apropiații lui confirmau, dezvăluindu-i presei averse după detalii că tânărul fără membre primea săptămânal e-mailuri de la admiratoare care se arătau interesate să îl ia de bărbat. Cea pe care a cucerit-o i-a fost alături timp de câțiva ani, înainte ca amândoi să decidă să își unească viețile.

O viață împlinită

În nici 30 de ani de viață, Nick a reușit să realizeze ceea ce alții nu reușesc cât timp trăiesc. Prin curajul de a avea scopuri înalte și prin perseverența de a le atinge, tânărul și-a împlinit cele mai mari dorințe. Tocmai de aceea putea fi sincer când spunea că se consideră „un om bogat, pentru că am o liniște și o bucurie care nu depind de circumstanțele mele”. Privind la viața lui, se declara mulțumit de faptul că a reușit să vadă un sens în tot ceea ce a realizat și să își dea seama că are un rost pe lume, chiar și în condiția lui.

În cele din urmă, ce poate fi mai frumos decât istoria de viață a unui om care și-a dorit un miracol și, fiindcă nu l-a primit, a devenit el unul!

Surse:

www.lifewithoutlimbs.org
www.attitudeisaltitude.com
www.dailymail.co.uk
www.youtube.com
www.evz.ro
www.realitatea.net
www.unica.ro
en.wikipedia.org

Note:

¹ Hirotada Ototake, născut în 1976, este autorul cărții autobiografice *Gotai fumanzoku* (Nimeni nu-i perfect) care, la un an de la publicare, a devenit a treia cea mai bine vândută carte din Japonia de după cel de-al Doilea Război Mondial.

² Sursa: Nick Vujicic – unul dintre cei mai căutați speakeri motivaționali din lume, Unica.ro

